

31990L0364

13.7.1990.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 180/26

**PADOMES DIREKTĪVA
(1990. gada 28. jūnijs)
par tiesībām uz dzīvesvietu**

(90/364/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un
jo īpaši tā 235. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā Līguma 3. panta c) punkts paredz, ka Kopienas darbības
ietver šķēršļu atcelšanu personu pārvietošanās brīvībai starp dalīb-
valstīm, kā noteikts Līgumā;

tā kā Līguma 8.a pants paredz, ka iekšējais tirgus ir jāizveido līdz
1992. gada 31. decembrim; tā kā iekšējais tirgus aptver tādu telpu
bez iekšējām robežām, kurā saskaņā ar Līguma noteikumiem ir
nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva
aprite;

tā kā, lai nodrošinātu šādu pārvietošanās brīvību, ir jāsaskaņo
valstu noteikumi par dalībvalstu pilsoņu tiesībām dzīvot citās
dalībvalstīs;

tā kā tiesību uz dzīvesvietu saņēmēji nedrīkst kļūt par pārmērīgu
apgrūtinājumu uzņēmējas dalībvalsts finansēm;

tā kā šīs tiesības var pilnībā izmantot tikai tad, ja tās piešķir arī
ģimenes locekļiem;

tā kā uz personām, kas gūst labumu no šīs direktīvas, būtu jāat-
tiecina administratīvie noteikumi, kas ir līdzīgi tiem, kuri izklās-
tīti jo īpaši Direktīvā 68/360/EEK ⁽⁴⁾ un Direktīvā 64/221/EEK ⁽⁵⁾;

tā kā attiecībā uz minēto rīcību Līgumā nav paredzētas citas piln-
varas, izņemot tās, kas noteiktas 235. pantā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Dalībvalstis piešķir tiesības uz dzīvesvietu citu dalībvalstu pil-
soņiem, kam nav šādu tiesību saskaņā ar citiem Kopienas tiesību
aktu noteikumiem, un to ģimenes locekļiem, kā definēts 2. punk-
tā, ar nosacījumu, ka šiem pilsoņiem un to ģimenes locekļiem
uzņēmējā dalībvalstī ir pilna apdrošināšana slimības gadījumiem
un ir pietiekami daudz līdzekļu, lai nekļūtu par apgrūtinājumu
uzņēmējas dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmai, kamēr tie šajā
valstī dzīvo.

Pirmajā daļā minētos līdzekļus uzskata par pietiekamiem, ja tie
pārsniedz līmeni, zem kura uzņēmēja dalībvalsts saviem pilso-
ņiem var piešķirt sociālo palīdzību, ievērojot prasītāja personīgos
apstākļus un, ja vajadzīgs, saskaņā ar 2. punktu uzņemto personu
personīgos apstākļus.

Ja šā punkta otro daļu kādā dalībvalstī nevar piemērot, prasītāja
līdzekļus uzskata par pietiekamiem, ja tie pārsniedz minimālo
sociālā nodrošinājuma pensiju, ko maksā uzņēmēja dalībvalsts.

⁽¹⁾ OV C 191, 28.7.1989., 5. lpp. un OV C 26, 3.2.1990., 22. lpp.

⁽²⁾ Atzinums sniegts 1990. gada 13. jūnijā (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav
publicēts).

⁽³⁾ OV C 329, 30.12.1989., 25. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 257, 19.10.1968., 13. lpp.

⁽⁵⁾ OV 56, 4.4.1964., 850./64. lpp.

2. Tiesības apmesties uz dzīvi citā dalībvalstī kopā ar personu, kurai ir tiesības uz dzīvesvietu, neatkarīgi no pilsonības ir šādām personām:

- a) viņa vai viņas laulātajam un viņu pēctečiem, kuri ir apgādājami;
- b) šīs personas, kurai ir tiesības uz dzīvesvietu, un tā laulātā augšupējiem radniekiem, kuri ir apgādājami.

2. pants

1. Tiesības uz dzīvesvietu apliecina, izsniedzot dokumentu ar nosaukumu "EEK dalībvalsts pilsoņa uzturēšanās atļauja", kuras derīguma termiņš var būt līdz pieciem gadiem un kas ir atjaunojama. Tomēr, ja dalībvalstis to uzskata par vajadzīgu, tās var pieprasīt atjaunot atļaujas derīgumu pēc pirmajiem diviem uzturēšanās gadiem. Ja ģimenes loceklis nav dalībvalsts pilsonis, viņam vai viņai izsniedz dzīvesvietas dokumentu ar tādu pašu derīgumu kā dokumentam, kas izsniegts pilsonim, kura apgādājamais viņš vai viņa ir.

Lai izsniegtu uzturēšanās atļauju vai dokumentu, dalībvalsts var lūgt prasītājam tikai uzrādīt derīgu personas apliecību vai pasi un iesniedz pierādījumu, ka viņš vai viņa atbilst 1. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Direktīvas 68/360/EEK 2. un 3. pantu, 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 9. pantu piemēro *mutatis mutandis* attiecībā uz personām, kuras gūst labumu no šīs direktīvas.

Tā dalībvalsts pilsoņa, kas var pretendēt uz tiesībām uz dzīvesvietu citas dalībvalsts teritorijā, laulātajam un apgādājamiem bērniem ir tiesības tikt nodarbinātiem vai kļūt par pašnodarbinātām personām visā minētās dalībvalsts teritorijā pat tad, ja viņi nav kādas dalībvalsts pilsoņi.

Dalībvalstis no šīs direktīvas noteikumiem atkāpjas tikai tad, ja tas vajadzīgs, pamatojoties uz sabiedriskās kārtības, valsts drošības

vai veselības aizsardzības apsvērumiem. Tādā gadījumā piemēro Direktīvu 64/221/EEK.

3. Šī direktīva neskar spēkā esošos tiesību aktus par otras dzīvesvietas ieviešanu.

3. pants

Tiesības uz dzīvesvietu paliek spēkā tik ilgi, kamēr minēto tiesību izmantotāji ievēro 1. pantā izklāstītos nosacījumus.

4. pants

Ne vēlāk kā trīs gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā un pēc tam reizi trijos gados Komisija sagatavo ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu un iesniedz to Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. pants

Ne vēlāk kā 1992. gada 30. jūnijā dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai panāktu atbilstību šai direktīvai. Par to tās tūlīt informē Komisiju.

6. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1990. gada 28. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētāja

M. GEOGHEGAN-QUINN